

„Eluaabits“

Pagnoli komöödia uuslavastus „Estonias“

Suzy Courtois (A. Talvi) võrgutamas kooliõpetajat Topaze'i (A. Lauter).

Linnanõunik Laurent Castel (P. Pinna) ja tema armuke Suzy Courtois (A. Talvi).

Foto Soosaar.

ab nende paremat
öödiate hulka, mille
nab head kaalu
skondlik tagamõte.
öödiat, kus heide-
kapitalistliku ühis-
raalile. Komöödia
si läbib paiguti ise-
toon, mis tahaks
de kahetsemisvää-
tohiks õigupoolest
on need situatsioo-
ü. Vana aja ausa
poodsa kapitalistliku
mise kokkupõrkeist
võrd koomikarikkad,
naermast.

b protsessi, kuidas
tjuneb suurkelm, kes
et ainult raha võib
eks ja elamisväärses
antud juhul kooli-
ole küll tahtnud
pitalistliku maailma
nbruus on selle talle
sundinud ja sellega
ema sisemine ümber-
komöödiat oma lõpp-
väljavaateid puhta-
Ta heidab vaadelda-
tall paljastavad
adale aga ülesandeks
kõrvaldamisvõimalu-
äärmselt eredas pal-
seda mõtlema ja
at elementi, mida ta-
harilikult mõnd kesist
davast komöödias on
leida.

tuualsus praeguse aja
küll ka kapitalistlike
on muidugi väiksem
15 tagasi, millal see
oopas oma võidukäigu
aamid, mis meile siin
enam üllatavad, nad
nd, aga siiski me vaa-
diat naudinguga ka

Tema olekus olid otsekui kristallisee-
runud kõik need jooned, mis on iseloo-
mulikud tüübilisele koolmeistrile.

Kni „Eluaabitsa“ esiklavastuse Lau-
ter-Pinna-Villmeri kolmikus pääsid
maksvusele peagu võrdse kaaluga kõik
kolm, siis käesolevas lavastuses tõusis
keskseks kujuks just Lauter. Suure
nüansirikkusega peegeldas ta eriti kol-
mandas vaatuses võitlust endise ausa
inimese ja uue sulgi vahel. Oli veener
tema sisemine ümberkujumisprotsess.
Ainult Topaze'i väline muutus on vii-
mases vaatuses antud lavastaja pool-
liiga järsult. Emb-kumb, kas oleks pi-
danud selleks tugevamat ettevalmistust
olema kolmandas vaatuses, või siis oleks
võinud säilida Topaze'i välimus põhili-
selt siiski endisel kujul, kuigi korrat-
atamana. Siis oleks meile tähelepanu
võinud eksitamata koonduda just Top-
paze'i hingelisele muutusele.

Paul Pinna poolt antud Pariisi
linnanõunik Laurent Castel'is polnud
seekord sugugi vähem hoogu kui sodr
on olnud varemisi lavastusis. Ka tem-
mängu on lisandunud uusi varjundeid
ning tuleb imetella seda värskust ja
nooruslikku mahlakust, mis tema lava-
loomingus on ikka säilinud.

Pinna pariislasest linnanõunikus or
ehtne prantsuslik elumehelikkus paa-
runud hästi kapitalismimaa sahkerda
misosavusega. Ta annab tüübi, kelle il-
mes domineerib iha maiste toitud
järele, olgu see siis ilus naine või he-
laud. Ja selleks kõigeeks loob võime-
lusi ainult äri.

Võrreldes Pinna ja Lauteriga selle
lavastuses, ei saa meile märkamatuks
jääda, kuidas esimene kujundab om-
rolli peamiselt intuiitiivselt, teine aga

enam intellektuaalse, sageli kni tea-
dusliku täpsuseni ulatava viimistlusega.

Linnanõuniku sõbratarina, Suzy Cour-
tois' osas, esines seekord Aino Talvi.
Ta oli puhtväliselt küll silmale väga
meeldiv vaadata, kuid ta ei suutnud sel-
lest osast teha siiski seda, mida omal
ajal Villmer andis. Kui näiteks Lauter
suutis oma tüübikujundusse haarata
maksimumi tüüpilisele koolmeistrile
omaseid jooni, siis siin tahtnuksime
näha seda maksimumi „hea seltskonna“
müüdavast naisest ning ühtlasi ka äri-
naisest. Eriti see viimane külg jäi
Talvi kujunduses kahvatuks.

Talvil oli küll päris vilunud väliseid
kokoti-zeste — puuderdamisestseen, jal-
gade osav demonstreerimine jne. —, kuid
tema sisemine olemus ei tulnud selle
kõigele kaasa. Temas oli enam kaastun-
dele õhutatavat õilsat naist kui ootetava
armukest, kes peab olema tasakaalus
Laurent Castel'i olemusega.

Rout Tarmo koolidirektor Mouche'i
osas omas ansamblistse-sobival määrat-
libedust ja pugemisuskust. Meta Lut-
tema tütre Ernestine'ina pakkus naise-
likku hakkavust ja agarust, jättis aga
tagu pundu individuaalsusel.

Hugo Lauri poolt vana kooliõpetaja
sa siin oli paremini välja joonistatu-
ni eelmises lavastuses ärimees Roge-
de Bienville'i oma. Viimases osas esines

seekord Olev Eskola, osates vilnu-
liikuda salongiõhustikus. Parunipro-
Pitart-Vergniolles'ina aga pakkus
Kuuskemaa eelmises lavastuses oma
has ja kõrkuses imponentsema kaju
seda siin suutis anda noor Maimu Ken-
Aga Albert Üksipi ajakirjanik
hästi karakterne, samuti päris he-
individuaalset jumestust oskas an-
Rudolf Nuude oma politseikordniku
Et Laine Mesikäpal on päris ela-
set mängulist leidlikkust, seda näi-
ta oma väikeses masinakirjutajana
rollis. Ka Ellen Tauden teenijatüdi-
kuna esines meeldiva armsusega ni-
täftesti omal kohal olid ka kõik koo-
poidid.

Lavastuses oli tunda niihästi lav-
taja Andres Särevi kui ka näiteja
Felix Moori leidlikku kätt. Alb-
Vahtramäe lavapildistlik oli liht-
kuid küllalt iseloomulik, kuigi siin p-
pr — ni markantset Pariisi fooni
oi — seda sama dekoratoori poolt an-
mulluses lavapildistiks. Ka Nat. M
kostümeerijana oli näidanud, mida v-
välja teha vähesest.

„Eluaabits“ on „Estonia“ selle hoo-
lavastuste hulgas seni kunstiliselt kõ-
viimistletum, andes päris hästi so-
teatrirõõmu, mida me sellest kuu-
templist otsime.